

“Els pediatres de Catalunya publiquen fora”

Reliability and agreement of ages and stages questionnaires®: Results in late preterm and term-born infants at 24 and 48 months

Schönhaut L, Martínez-Nadal S¹, Armijo I, Demestre X¹

¹ SCIAS-Hospital de Barcelona. Barcelona
Early Hum Dev. 2019;128:55-61

Els qüestionaris *Ages&Stages 3rd Edition* (ASQ-3) es poden trobar traduïts al castellà per *Brookes Publishing*. N'hi ha vint-i-un de disponibles, des d'un fins a 66 mesos d'edat. Tracten sobre cinc àrees del desenvolupament (comunicació, motora grossa i fina, resolució de problemes i relació) i han de ser completats pels pares.

En aquest treball s'ha volgut avaluar la fiabilitat als 24 i 48 mesos, i la concordança entre tots dos, comparant prematurs tardans i nascuts a terme. Es van analitzar 473 avaluacions, que representaven 331 infants. En conclusió, els ASQ-3 en castellà per als intervals de 24 i 48 són fiables per a l'exploració del desenvolupament i el seguiment dels infants, especialment per als prematurs tardans. Tenir referència de dos o tres àmbits en l'exploració dels 24 mesos és un important predictiu del risc de retard del desenvolupament en el qüestionari dels 48 mesos.

Surveillance of enteroviruses from pediatric patients attended at a tertiary hospital in Catalonia from 2014 to 2017

Andrés C, Vila J¹, Gimferrer L, Piñana M, Esperalba J, Codina MG, Barnés M¹, Martín MC, Fuentes F, Rubio S, Alcubilla P, Rodrigo C¹, et al.

¹ Hospital Vall d'Hebron. Barcelona
J Clin Virol. 2019;110:29-35

Les infeccions per enterovirus (EV) solen ser lleus o asimptomàtiques, llevat d'excepcions que presenten complicacions greus. És el cas d'alguns brots recents pels EV-A71 i EV-D68 esdevinguts recentment al món. S'ha estudiat la diversitat genètica d'EV en casos pediàtrics (menors de 17 anys) amb sospita d'infecció respiratòria o per EV, atesos del 2014 al

2017. Al laboratori es feia estudi per PCR a temps real específica i la seqüència de la proteïna viral VP1 parcial per l'anàlisi filogenètica. De 5.703 mostres respiratòries, en 376 (7%) es va confirmar un EV. L'anàlisi filogenètica va mostrar vint-i-set tipus diferents distribuïts en A, B, C i D. Els més predominants van ser EV-A71 (37,45%) i EV-D68 (32,99%). Els A-71 es van relacionar significativament a malalties neurològiques, la majoria romboencefalitis, i molts EV-D68 es van associar a infeccions respiratòries de vies baixes, i en un cas amb paràlisi flàccida aguda.

Recombinant CV-A6 strains related to hand-foot-mouth disease and herpangina at primary care centers (Barcelona, Spain)

Andrés C, Guasch E¹, Piñana M, Fernandes P, Gimferrer L, van Esso D¹, Codina MG, Esperalba J, Vila J², Rodrigo C², et al. Group for EV surveillance in Pediatric Primary Care

¹ CAP Muntanya. ² Hospital Vall d'Hebron. Barcelona
Future Microbiol. 2019;14:499-507

Treball efectuat durant l'estació 2017-18, en centres d'atenció primària, amb l'objectiu de descriure la diversitat genètica dels enterovirus (EV) que causen la malaltia boca-mà-veu (BMP) i l'herpangina, especialment els coxsackievirus (CV)-A6. Al laboratori es determinava l'anàlisi filogenètica parcial de la proteïna VP1, i es va confirmar al 80% de les mostres. La seqüència completa de la VP1 va determinar el llinatge i va detectar recombinacions. El CV-A6 va ser el més detectat, associat amb BMP atípiques en un 78%, i dona informació sobre EV recombinants i no recombinants en BMP.

Canakinumab for the treatment of hyperimmunoglobulin D syndrome

Sánchez-Manubens J¹, Iglesias E², Anton J²

¹ Hospital Parc Taulí. Sabadell. ² Hospital Sant Joan de Déu. Esplugues de Llobregat (Barcelona)
Expert Rev Clin Immunol. 2019;15(3):215-20

La deficiència de mevalonat-cinasa provoca una malaltia monogènica autoinflamatòria d'herència au-

tosòmica recessiva per mutacions en el gen MKV. Provoca la síndrome d'hiperimmunoglobulinèmia D (SHID) i acidúria mevalònica. Els pacients tenen crisis inflamatòries recorrents amb febre alta, símptomes gastrointestinals, limfadenopaties, esplenomegàlia, artràlgies, rash, faringitis, aftosis i molèsties constitucionals (astènia, anorèxia, pèrdua de pes).

El tractament amb inhibidors de la interleucina1, com el canakinumab, anticòs monoclonal humà, sembla un tractament efectiu i segur, corroborat en dos assajos clínics. Els efectes secundaris reportats van ser lleus; la majoria, infeccions no complicades.

Imaging Evaluation of Pediatric Parotid Gland Abnormalities

Inarejos-Clemente EJ¹, Navallas M¹, Tolend M, Suñol-Capella M¹, Rubio-Palau J¹, Albert-Cazalla A¹, Rebollo-Polo M¹

¹ Hospital Sant Joan de Déu. Esplugues de Llobregat (Barcelona)
Radiographics. 2018;38(5):1552-75

Les lesions de la glàndula paròtide en els infants poden ser benignes o malignes. L'edat i l'evolució clínica poden ajudar al diagnòstic diferencial: les lesions vasculares i congènites són més freqüents en el primer any de vida, mentre que els tumors sòlids ho són en els infants més grans. Les lesions inflamatòries són habitualment d'inici més ràpid que les neoplàstiques o els processos congènits, d'evolució més lenta i gradual.

Les diferents tècniques actuals d'imatge poden ajudar al diagnòstic i a veure l'extensió de les lesions. L'ecografia és la tècnica de primera línia en infants, i pot indicar la morfologia i la vascularització de la lesió. La tomografia computada pot estar indicada per avaluar abscessos o sialolitiasis. La resonància magnètica és la tècnica d'elecció per investigar la naturalesa de la lesió i la seva extensió. L'article inclou imatges radiològiques dels diversos problemes de la glàndula paròtide i els relaciona amb la clínica, el tractament quirúrgic i les troballes patològiques.

Adela Retana, Maria M. Mercadal-Hally